

SOLIDARNOŚĆ PW

PISMO OZ NSZZ „SOLIDARNOŚĆ” W POLITECHNICE WARSZAWSKIEJ

Nr 11/2011/417-e

1.-2. listopada...

*...There are more things in Heaven and Earth,
Than are dreamt of in your philosophy...*
Shakespeare

...Są dziwy w niebie i na ziemi,
o których ani śniło się waszym filozofom...

...Tajemnica Wszystkich Świętych przypomina nam przede wszystkim tych Świętych Pańskich, którzy nie mają swoich osobnych dni w roku liturgicznym, rzeszę „nieznanych żołnierzy” Bożych. A muszą być ich niezliczone zastępy, skoro św. Jan Apostoł pisał, że nie mógł ich nikt zliczyć — „z każdego narodu i wszystkich pokoleń, ludów i języków”... (Ap 7,9)

11. listopada 1918 roku (pod Paryżem)

11. listopada 1918 r. marszałek francuski F. Foch w imieniu państw sprzymierzonych podyktował delegacji niemieckiej warunki zakończenia działań wojennych. Niemcy podpisały rozejm. Było to w wagonie kolejowym niedaleko Compiègne. Zakończyła się I Wojna Światowa. Brały w niej udział 33 państwa; zmobilizowano 70 milionów ludzi, 10 milionów poniosło śmierć, a prawie 20 milionów zostało rannych. Upadły 3 cesarstwa, zniszczono dorobek, na który pracowały całe pokolenia. Zawarto traktaty pokojowe, zmieniły się granice państwowe oraz formy rządów.

11. listopada 1918 roku w Polsce

11. listopada 1918 roku był przełomowym momentem w dziejach Polski. Po 123. latach niewoli narodowej i powstańczych zrywów wolnościowych Polska odzyskała niepodległość. Nadeszła upragniona wolność. 10. listopada do kraju powrócił Józef Piłsudski, od lipca 1917 r. internowany przez Niemców w Magdeburgu. 11. listopada Rada Regencyjna przekazała mu naczelne dowództwo polskich sił zbrojnych. W Warszawie rozpoczęło się, trwające już w innych miastach, rozbrajanie wojsk okupacyjnych.

11. listopada 2011 roku

Na Placu Marszałka Józefa Piłsudskiego, odbyły się uroczystości dla uczczenia Święta Niepodległości. Konferencję Rektorów Akademickich Szkół Polskich reprezentowali m.in. Rektor UW prof. Katarzyna Chałasińska-Mieczugow i Rektor PW prof. Włodzimierz Kurnik.

15. listopada – Dzień Politechniki

Nauka, kultura, rozrywka z tradycją w tle. W dniach 13.-19. listopada odbyły się uroczyste obchody Dnia Politechniki. Z tej okazji Uczelnia zaplanowała szereg wydarzeń, mających uatrakcyjnić nasze święto. Pierwszego dnia pracownicy oprowadzali mieszkańców Warszawy po terenie naszej Uczelni. 14. listopada był Dniem Absolwenta PW.

15. listopada w Małej Auli odbyło się uroczyste posiedzenie Senatu Politechniki Warszawskiej podczas którego, m.in. odnowiony został doktorat profesora Andrzeja Górskiego. Prof. Hugo Thienpont otrzymał Medal PW. Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej, Pan Bronisław Komorowski odznaczył profesora Tadeusza Massalskiego Krzyżem Komandorskim Orderu Zasługi Rzeczypospolitej Polskiej. Aktu dekoracji dokonał minister Jacek Michałowski.

Tego dnia odbyło się również uroczyste, wspólne posiedzenie Senatów Politechniki Warszawskiej i Uniwersytetu Warszawskiego....

Odbyła się również tradycyjna szósta Gala Finałowa Wyborów Miss i Mistra Politechniki Warszawskiej. Imprezami towarzyszącymi Świętu Politechniki były m.in. wystawa „Królewska Średnia Szkoła Budowlana” w Muzeum PW oraz wystawa Biblioteki Głównej: „Polska; sprawy i ludzie z korespondencji Marii Skłodowskiej-Curie” w Krużgankach Dużej Auli.

„Dzień Politechniki” to także imprezy sportowe. Główną atrakcją tych imprez jest „Bieg o Puchar Rektora”. W tym roku była to już VI edycja i uczestniczyło w nim 84. zawodników.

Po raz drugi, w Biegu startowała drużyna w żółtych koszulkach z napisem „SOLIDARNOŚĆ”.

Wystartowali i dobiegli:

Miejsce	Zawodnik	Wydział
9	Frydrych Piotr	MECH
10	Przelaskowski Artur	EiTI
14	Skoczylas Paweł	WIP
15	Płowiec Jan	WIM
18	Stanisławek Jędrzej	WAIiNS
19	Bieńkowski Mariusz	SiMR
21	Ciesielski Marcin	WIM
22	Jeszke Stanisław	EiTI
24	Putz-Leszczyńska Joanna	EiTI

Na stadionie był nasz fotoreporter i obserwował...

...Przed startem wydawka”

...i droga ..

... na START...

Nasza drużyna z menedżerem

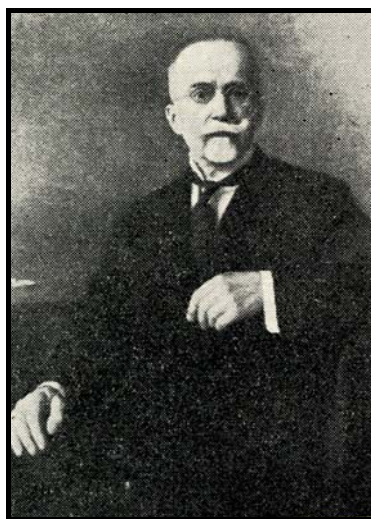
...nasz najlepszy

...i podium zdobyte... i oficjele....

(fot. M. Trzciński)

Dlaczego 15. listopada? Politechnika Warszawska jest największą i najstarszą uczelnią techniczną w kraju – jej tradycja sięga XIX wieku. Jednak dopiero od 15. listopada 1915 roku Uczelnia zaczęła funkcjonować pod aktualną nazwą i z polskim językiem wykładowym. W dniu 16. września 1915 roku Wydział Oświecenia zatwierdził kandydaturę Zygmunta Straszewicza na stanowisko Rektora. **W dniu 15.11.1915 roku** Zygmunt Straszewicz został Pierwszym Rektorem Politechniki Warszawskiej. Godność tą sprawował w latach 1915/16.

Zygmunt Straszewicz

Pocztówka z 1918 roku z widokiem Gmachu Głównego Politechniki Warszawskiej

Dlaczego „Dzień Politechniki”? Senat Politechniki Warszawskiej – w dziewięćdziesiątą rocznicę powołania Pierwszego Rektora Uczelni – ustanowił dzień 15. listopada >Dniem Politechniki Warszawskiej<.

22. listopada odbyło się 18. zebranie Komisji Zakładowej. Zebrani przyjęli zaproponowany porządek obrad:

- 1. Informacje Przewodniczącego**
- 2 Sprawy na ZZD – m.in. projekt uchwały**
- 3. Sprawy wniesione**

Przedstawiony przez Przewodniczącego KZ projekt uchwały dotyczył planowanego na rok 2012 budżetu Komisji Zakładowej. Dyskusję prowadzono po zapoznaniu się z przedstawionym przez Skarbnika KZ bilansem wstępnym. Zaakceptowany przez KZ projekt będzie przedmiotem debaty grudniowego ZZD....

**Koleżanki i Koledzy Delegaci
na Zakładowe Zebranie Delegatów
NSZZ „Solidarność” w
Politechnice Warszawskiej**

Komisja Zakładowa NSZZ „Solidarność” w Politechnice Warszawskiej postanowiła zwołać w Małej Auli Gmachu Głównego PW:

1. grudnia /czwartek/ 2011 r. o godz. 17¹⁵

XXVII ZAKŁADOWE ZEBRANIE DELEGATÓW

Obecność Delegatów obowiązkowa.

Przewodniczący Komisji Zakładowej:

/-/Stanisław Jezierski/

Wieczorem 29. listopada 1830 roku...

...Piotr Wysocki poderwał podchorążych do powstania. Przerwał zajęcia z taktyki w Szkole Podchorążych nawołując:

„Polacy! Wybiła godzina zemsty. Dziś umrzeć lub zwyciężyć potrzeba! Idźmy, a piersi wasze niech będą Termopilami dla wrogów”.

Pochodził z rodziny szlacheckiej pieczętującej się herbem Odrowąż, wywodzącej się z Chociwia Wielkiego. Kształcił się w Warszawie, najpierw w szkole pijarskiej, a następnie, jako kadet w Szkole Podchorążych Piechoty. Służba w 4. pułku grenadierów, stosunki panujące w polskiej armii, zwierzchność cara i ciężkie warunki służby wpłynęły na Jego poglądy. Był wśród kół patriotycznych. W 1828 roku został instruktorem w Szkole Podchorążych. Stworzył tajny związek niepodległościowy – Sprzysiężenie Wysockiego.

Piotr Wysocki

Po wybuchu powstania został mianowany kapitanem, w powstaniu dosłużył się stopnia pułkownika, był adiutantem naczelnego wodza Michała Radziwiłła. Uczestniczył w bitwie pod Wawrem, pod Grochowem, bitwie pod Dobrem i bitwie pod Okuniewem. Brał udział w wyprawie generała Józefa Dwernickiego na Wołyn. We wrześniu 1831 roku, będąc dowódcą 10. pułku piechoty liniowej, został ranny podczas walk w obronie warszawskiej Woli i 6 września dostał się do niewoli rosyjskiej. Więziony był w Bobrujsku, w twierdzy zamojskiej, w osławionym więzieniu w pokarmelińskim klasztorze w Warszawie na Lesznie. Był trzykrotnie skazany na śmierć: 29. października 1831 roku i 29. listopada 1833 roku, dwukrotnie skazany na karę śmierci przez powieszenie. Ukaz carski zamienił wyrok na 20 lat ciężkich robót na Syberii. Miejszem zesłania była początkowo wioska Aleksandrowsk pod Irkuckiem. Po próbie ucieczki, za co skazano go na karę półtora tysiąca batów, został karnie przeniesiony na katorgę do kopalni miedzi w Akatui w kolonii katorżniczej w Nerczyńsku, gdzie pracował przykuty do taczki. Na mocy amnestii carskiej w 1857 roku, pozwolono mu wrócić do kraju, ale miał się trzymać z dala od Warszawy. Z zesłania wrócił 27. października 1857 roku. Zmarł w Warce 6. stycznia 1875 roku. Jako bohater narodowy, pochowany został na miejscowym cmentarzu. Jego pogrzeb stał się wielką narodową manifestacją. Na płycie nagrobnej wyryto napis: ***„Wszystko dla ojczyzny – nic dla mnie”.***